

men jeg sympathiserer ganske med hvad der er sagt, naar man er kommen til det Resultat, at den endelige Afgjørelse af offentlige Anliggender nødvendig bør gives enkelte Sagkyndige i Vold, thi deres Mening er fra Forstningen af besængt med Eensidighed. Det er altsaa det, som fra disse Sagkyndige — og som bemærket, ingenlunde fra alle — er udtalt for at opretholde den nuværende Tingenes Tilstand, der for mig, som naturligtvis meget fordomsfrit har taget Sagen i Haand, har været det bedste Bæviis for, at Forandringen bør ske. Thi kan der ikke anføres andet, end hvad der staaer i disse Erklæringer, da have de Sagkyndiges Modgrunde ikke stor Betydning.

Hvad Mindretallets Forslag angaaer, da omhandler det jo kun en Sag af sekundair Betydning. Jeg skal imidlertid bemærke, at jeg er ikke ganske fri fra at helde og tilbligere i en lang Række af Aar har heldt til den Mening, at det kunde være ønskeligt at adstille Undervisningen fra Examinationen, men det forekommer mig besynderligt at begynde en saadan Reform netop ved en speciel Skole, hvor der i Reglen kun vil være temmelig faa, der ere i den Grad inde i Videnskaben — jeg taler ikke om Kyndighed til at bruge den — at de kunne afgive gode og brugbare Examinatorer, og hvor Hovedsøjemedet er at gjøre Rede for Udbyttet af den stedfundne Undervisning. Skal denne Reform indtræde — hvorom jeg rimeligtvis ikke engang vil faae en Stemme — lad det da være ved de store Statsexamina, som slutte sig til en omfattende Videnskab og en Kreds af Videnskabsmænd, og hvorfra de vigtigste Statsemedsmænd rekrutteres, og ikke ved en saadan lille Specialskole, hvor der maaskee kun indstiller sig een Examinand hvert eller hvert andet Aar. Dette er iøvrigt ikke noget Punkt, som jeg vil gjøre til Betingelse for Tiltrædelsen af selve Loven. Jeg fravaader kun nu at indtvinge en saadan Reform — som iøvrigt i den senere Tid synes at vinde større og større Gunst — og at begynde med Reformationen ved en saa speciel Skole som den, her er Tale om, og hvor den nævnte Forandring desuden, naar den ikke gennemføres for hele Landbohøjskolens Vedkommende, vil komme til at staae i et forunderligt Mis-

forhold til de for denne foreskrevne Examensregler.

Hvad endelig Fleertallets Indstilling angaaer, skal jeg bemærke, at hvis Rigsdagen vil votere mig et Bæløb til derfor at ansætte en Gartner til at meddele Gartnerundervisning ved Landbohøjskolen — hvortil der er Trang, og som upaatvivlelig vil kunne stifte megen Nytte — og til, hvad jeg vil ansee mindre paatrængende, at ansætte en særegen Docent for Landvæsenseleverne i Forstvidenskaben, vil jeg naturligtvis ikke vrage det, men jeg maa allererbødigt gjøre opmærksom paa, at der er et stort Spring fra at foreslaae det i en Udvalgsbetænkning og til at faae det voteret i Landstinget, og dermed er Sagen jo endda ikke afgjort, saa at det let kunde blive mig en stakket Fornøjelse at have modtaget en saadan Bevilling.

Ingerslev: Efter det Foredrag, vi nylig have hørt af den høitærede Indenrigsminister, er det mig en meget let Sag at motivere den Afstillelse, der er i det endelige Resultat af min høitærede Kollegas i Udvalget (Hjerrings) og min Mening. Vi ere aldeles enige i, at Loven er ønskelig i det Dieblit, man vil tilføie den af os foreslaaede nye § 3; men jeg gaaer et Skridt videre, idet jeg mener, at den ogsaa er ønskelig, selv om man ikke tilføier denne Paragraf. Jeg erkjender tilfulde Betydningen af det, som den høitærede Indenrigsminister derimod har anført; jeg troer, at hvis denne Examinationsmaade gennemføres ved de større og betydeligere Examina, er det meget heldigt, at den ogsaa gennemføres her; men jeg har allerede fra først af været af den Mening, som nu af den ærede Minister er udtalt, at det ikke er det rette Sted at begynde med den ved en enkelt Disciplin ved en saadan Værestiftelse som Landbohøjskolen. Saafernt Lovudkastet antages af Thinget, enten med den af os foreslaaede § 3 eller uden denne Paragraf, er der ingen Different mellem det andet Medlem af Mindretallet (Hjerring) og mig; men dersom Udcastet af Thinget forkastes, saavel med § 3 som uden § 3, da er det Differentjen kommer, idet han da slutter sig til Fleertallet, medens jeg i saa Tilfælde vil votere for aldeles at for-